

ZPRAVODAJ

Ročník V / 2

1995

ČERVEN

*Žádostivosti není dost
ničeho, přirozenosti stačí
málo.*

Seneka

Programové prohlášení Zastupitelstva MČ Šeberov-Hrnčíře

V novém volebním období bylo zvoleno devítičlenné zastupitelstvo, starostou zvolen Martin Stuchlý a byly najmenovány komise:

stavební
pořádková + životní prostředí
finanční
kontrolní
sociální

Problematickou školství a informatiky se zabývají vybraní členové zastupitelstva.

Výkonnou složkou státní správy v obci zůstává MÚ Šeberov.

Programové prohlášení zastupitelstva MÚ Šeberov vychází z volebních programů stran a je doplněno dalšími body, které vyplynuly z potřeb městské části.

- 1) zachování nezávislosti městské části, mající převážně charakter bydlení a klidného života v zeleni
- 2) dokončení "schválení" územního plánu
- 3) pokračování v přípravě investic zaměřených na infrastrukturu obce v tomto pořadí (dle dostupných finančních prostředků a povolovacího řízení):
 - kanalizace - Šeberov a Hrnčíře
 - plynofikace - Šeberov
 - posílení a rekonstrukce elektrifikace - Hrnčíře a Šeberov
 - úprava komunikací a veřejné zeleně
 - výstavba centra Šeberova
 - výstavba zdravotního zařízení (lékárna a ordinace)
- 4) podpora výstavby areálu Šeberov jako finančního zdroje pro veřejné investice
- 5) pokračovat v získání historického majetku obce, zejména bývalého majetku SSM - Stavocentral a území v Hrnčích za Ovčínem
- 6) rozšíření nabídky kulturních aktivit
- 7) nadále usilovat o odklonění expresního dopravního okruhu
- 8) pomoc přestárlým a nemocným občanům
- 9) rekonstrukce střechy ZŠ v Šeberově s využitím podkroví na učebny a výstavba tělocvičny
- 10) změna topného systému MŠ Hrnčíře
- 11) lepší využití a rozšíření Městské policie na stálou službu
- 12) dokončit inventarizaci obecního majetku - jedná se zejména o pozemky
- 13) získání rybníků: Hrnčířský, Jordánek, Brůdek a Mlýnský u kterých
31. 12. 1995 končí nájem akciové společnosti Líšeň a tyto rybníky nebudou privatizovány
- 14) likvidace černých skládek
- 15) ve spolupráci s občany dbát o pořádek v obci
- 16) dokončení Kroniky obce a schválení znaku MČ Šeberov

Postup občanů Šeberova při zřízení vlastní kanalizační přípojky

I když výstavba kanalizace v obci nepostupuje (ne naší vinou) tak rychle, jak jsme si představovali, částečné výsledky jsou patrné. V ulici **Za Prodejnou a U Drůbežárny** je uliční kanalizační řad v provozu (kolaudace proběhla v květnu). V částech ulic **K Hrnčírům a Ke Šmejkalu**, v ulicích **Pod Rozvodnou a K Jižnímu Městu** by měla výstavba kanalizačních řadů začít v červenci a ukončena do konce tohoto roku. V ostatních částech Šeberova a Hrnčír se bude výstavba kanalizace realizovat postupně, jak to umožní povolovací řízení, finanční situace Magistrátního úřadu hl.m. Prahy, zahájení výstavby "Areálu Šeberov", vyřešení pozemkových vztahů, postupná technická možnost napojení dalších větví apod.

Pro připojení jednotlivých nemovitostí na kanalizaci, zatím pouze v uvedených ulicích, platí tyto zásady:

1. Zřízení kanalizační přípojky je povinností každého majitele nemovitosti, okolo které je kanalizace vedena.
2. Napojení kanalizačních přípojek do uličního řadu je možné až po uvedení tohoto řadu do provozu, tj. po jeho kolaudaci (případně po uvedení do předčasného užívání).
3. **Každý majitel nemovitosti si po zřízení kanalizační přípojky musí zajistit:**
 - a/ Projekt své kanalizační přípojky, pro který je mj. potřeba výpis z evidence nemovitostí, eventuálně čestné prohlášení ověřené MÚ Šeberov.
 - b/ Schválení tohoto projektu PKVT, Cihelná 598, Praha 1.
 - c/ Požádat o vydání stavebního povolení Místní úřad Praha 11, Vidimova 1325, ke kterému je třeba:
 - žádost podepsaná vlastníkem včetně jeho adresy,
 - 3x projekt a vyjádření PKVT,
 - občané, bydlící v ul. **Za Prodejnou a U Drůbežárny**, kteří se napojí na kanalizační řad fy M.I.C. musí mít navíc souhlasné vyjádření této firmy (adresa: MALÍK INTERNATIONAL CONSULTING,s.r.o., Kolovratská 110/4, Praha 10, tel. 77013610), která každou středu úřaduje od 13 hod. do 15 hod. v objektu starého MÚ,
 - doklad o vlastnictví dle bodu a/.
 - d/ Po vydání tohoto stavebního povolení si zajistí výstavbu své kanalizační přípojky.
 - e/ Před záhozem výkopu odsouhlasení provedení přípojky pracovníky PKVT.
 - f/ Závěrem si zajistí kolaudaci přípojky Stavebním úřadem Praha 11.

Pro usnadnění tohoto nutného postupu, předepsaného stavebním zákonem, je možno použít hromadného vyřízení některých těchto kroků.

Pro zájemce o toto hromadné zajištění dodavatelskou firmou D a Z je nutné přihlásit se do 15.7.95 na MÚ. Každý zájemce pak samostatně podepíše s dodavatelskou firmou D a Z smlouvu a provede s touto firmou finanční vyrovnání. Podrobnější informace obdržíte na MÚ pondělí a středa od 14 do 16 hod.

Ing. Jiří R i t t

GEODETICKÉ PRÁCE

Martina Kejvalová & Martin Polák
Nad Úpadem 425, Praha 4 - Háje
☎ 79 20 029

Situace okolo variant řešení expresního okruhu v jihovýchodním sektoru

V poslední době se ve sdělovacích prostředcích stále častěji objevuje problém, který se přímo týká městské části Šeberov. Jedná se o umístění komunikace dálničního typu. V současnosti se uvažuje o dvou variantách, tzv. JVK, která by vedla v bezprostřední blízkosti Hrnčíř a oddálené tzv. JVD.

Rád bych Vám stručně popsal vývoj situace za posledního půl roku v této záležitosti.

Počátkem letošního roku byl zaslán na Ministerstvo hospodářství ČR na odbor územního plánování dopis s negativním stanoviskem k variantě JVK - expresní komunikace i se stručným zdůvodněním. Dopis podepsali starostové dotčených městských částí. Odpověď byla neuspokojivá.

Dne 14.3.1995 v rámci vyjádření ke konceptu územní prognózy velkého územního celku pražského regionu zpracovávané Ministerstvem hospodářství ČR, odborem územního plánování, se městská část Šeberova opakovaně vyjádřila proti umístění varianty JVK.

V březnu požádal primátor Koukal Ministerstvo hospodářství ČR o vyhlášení stavební uzávěry na oddálenou variantu JVD, aby eventuální realizace této trasy nebyla znemožněna výstavbou a aby posuzování obou variant probíhalo rovnocenně.

25.5.1995 proběhla porada na Ministerstvu hospodářství ČR, kterou svolal náměstek Mencí. Této porady se zúčastnili starostové dotčených městských částí a obcí, autoři obou variant a zástupci Ministerstva dopravy. Po stručné informaci technického řešení obou variant a předpokládaných zátěží (JVK - 80 000 aut/24 hod., JVD - 50 000 aut/24 hod.) byl předložen reálný termín faktického vyhlášení stavební uzávěry na trase JVD do září 1995. Souběžně bude Min. hosp. shromažďovat podklady pro hodnocení obou variant. Kritéria budou mimo jiné - ekonomická, sociální, hustota osídlení, zátěže. Po vyhodnocení bude materiál předložen vládě. Na závěr nás náměstek Mencí ujistil, že celá problematika bude konzultována se zástupci městských částí a obcí.

Pravidelně každý měsíc se setkávám se starosty městských částí Jižního Města, Petrovic, Újezda a Křeslic, kde se vzájemně informujeme o vývoji situace a připravujeme další postup směřující k vyloučení varianty JVK.

Negativní stanovisko k umístění varianty JVK jsem měl možnost prezentovat pro večerník "Dobry večer" a na rozhlasové stanici Svobodná Evropa v pořadu "Ohlasy".

MČ Šeberov bude i nadále usilovat o oddálení dálniční komunikace, která by nesporně zhoršila kvalitu bydlení v naší městské části.

Martin Stuchlý
starosta MČ Praha - Šeberov

Obce nemají na vyplacení pozemků, na kterých stavěl stát

Dne 16.5.1995 byl uveřejněn v Zemědělských novinách článek, který je nesmírně aktuální i pro naši městskou část. V Šeberově a Hrnčířích máme 45 000 m² soukromých pozemků, na kterých jsou veřejné komunikace. Článek je odpovědí všem majitelům, kteří žádají vyřešení majetkoprávních vztahů k těmto pozemkům, proto jej v nezkráceném znění přetiskujeme.

Značnou zátěží pro rozpočty měst a obcí se v současné době stala povinnost finančně odškodnit vlastníky těch pozemků, které byly před rokem 1989 zastavěny státem. Tento zásah do obecních pokladů je neplánovaný a pro většinu primátorů a starostů i dost překvapivý. Podle původních předpokladů měl totiž tento problém řešit stát na základě samostatného zákona. Nový zákon však nevznikl, vláda své stanovisko změnila a břemeno finančního vyrovnání bylo převedeno na města a obce. Ve většině obecních rozpočtů na vyplacení restituovaných pozemků chybějí prostředky.

V hlavním městě by vykoupení všech těchto pozemků stálo magistrát téměř jednu miliardu korun. Jak řekl pražský primátor J. Koukal, zmíněná částka tvoří pět procent z celkového rozpočtu Prahy a pro městskou pokladnu je to značná komplikace. Podle J. Koukala není toto rozhodnutí správné, protože zasahuje do rozpočtu, který byl po složitých přípravách již schválen městským zastupitelstvem. Pražský primátor očekává, že vláda se své zodpovědnosti nezrekne a stát na tento účel poskytne městu a obcím dotace.

V Ostravě se podle vedoucí majetkoprávního odboru zdejšího magistrátu JUDr. Evy Opluštilové jedná z 90 procent o pozemky, na kterých byly vybudovány komunikace. Povinnost odškodnit majitele se dělí mezi město, především v případě silnic I. a II. třídy, a městské obvody za zábor území pro vybudování místních komunikací. JUDr. Opluštilová odhaduje, že zatím zmapované požadavky dosahují výše 200 až 300 milionů korun. Město i městské obvody takovou částku nad rámec rozpočtu nemají.

Město Brno žádalo, podle vyjádření prvního náměstka primátorky Jiřího Klemenseviče, o řešení této problematiky už v roce 1993. Náklady na vyrovnání jsou v Brně odhadovány minimálně na 1,5 miliard korun, což je asi čtvrtina městského rozpočtu. "Vláda prohlásila, že bude vydána vyhláška stanovující cenu těchto pozemků. Zatím však obce nevědí, jak problém řešit, když z rozpočtu to nelze." řekl ZN novinám. Očekává, že stát na tento účel poskytne dotaci.

Pracovníci Pozemkového úřadu ani Pozemkového fondu v Šumperku nemají žádné informace o tom, že by obce měly místo státu převzít břemeno náhrad za nemovitosti, které jsou předmětem restitucí. Platí restituční zákon, který jednoznačně uvádí: pokud je povinnou osobou obec nebo okresní úřad, poskytuje oprávněným osobám náhrady za znehodnocené nemovitosti Pozemkový fond ČR.

V okrese Šumperk činí nároky fyzických osob vůči obcím a okresnímu úřadu 2 983 000 korun. Pozemkový fond už vypořádal necelou polovinu této částky, zbývá vypořádat ještě nároky v hodnotě 1 221 000 korun.

"Oficiální informace, že města a obce mají za povinnost odškodnit vlastníky pozemků, které byly před rokem 1989 zastavěny státem, nám dosud nedošla. Pokud se tak opravdu stane, naše město na vyplácení restituovaných pozemků mít potřebné peníze nebude," sdělil ZN novinám náměstek primátora Hradce Králové ing. Miroslav Zbudil. Podle jeho odhadu by finanční náhrada stála městskou pokladnu 30 až 50 milionů korun. Ing. M. Zbudil byl v minulém volebním období členem finanční komise Svazu měst a obcí a vzpomíná si, že na tuto záležitost svaz několikrát upozorňoval vládu. Zástupci měst a obcí jsou názoru, že nemohou nést břemeno státu, který na pozemcích budoval komunikace, chodníky, školy a další zařízení, aniž by lokality odkoupil, vyvlastnil či se dokonce zajímal, kdo je vlastníkem. Zástupci královéhradeckého městského úřadu souhlasí s tím, aby byli soukromí vlastníci odškodněni, ale nesouhlasí, aby město splácelo dluh státu.

Jindřichohradecké městské zastupitelstvo si již třetím rokem nechává v rozpočtu rezervní částku pod názvem "restituce". Není nikterak velká, ale v Jindřichově Hradci z ní ještě nemusí čerpat. Radnice se doposud s nárokovateli zastavěných pozemků vždy dokázala dohodnout. Pokud dříve musel majitel prodat svůj pozemek městu za symbolickou cenu, dnes se jej může za tutéž částku odkoupit.

Soudních sporů s vlastníky pozemků, které před rokem 1989 zastavěl stát, se obává starosta Přeštice Vladimír Benda. Předmětem při se podle něj zřejmě stanou ceny, za které bude město od majitelů tyto plochy vykupovat. "Pro zjednodušení převodů chceme vytvořit jednotný cenový sazebník. V případě, že vlastník pozemku bude stanovenou sumu považovat za příliš nízkou, se ale s největší pravděpodobností nevyhne řešení sporu právní cestou," uvedl starosta. Radnice vzhledem k přetíženosti katastrálního úřadu neví, kolik soukromých pozemků stát v minulosti zastavil. Podle informací z Městského úřadu v Teplicích byla v tomto lázeňském městě drtivá většina pozemků, na nichž před rokem 1989 stavěl stát, bezprostředně vykupována podle tehdy platných vyhlášek. Teplicím tedy nehrozí, že by povinnost pro obecní a městské úřady finančně odškodnit vlastníky státem zastavěných pozemků fatálním způsobem ovlivnila rozpočet - je ale zřejmé, že určité nesrovnalosti se vyskytují, zejména pokud jde o pozemky kolem silnic, kde zábory probíhaly takřka živelně, vesměs pod označením, že pozemek je "v užívání socialistické organizace".

STAVEBNÍ PROJEKTY

**NOVOSTAVBY, REKONSTRUKCE,
PŮDNÍ VESTAVBY, PŘÍSTAVBY A POD.**

PROVÁDÍ

ING. JOSEF FRANTA

SVĚPOMOCNÁ 698

PRAHA 4 - HRNČÍŘE

TEL: 643 89 08

Omezení MHD a automobilové dopravy v Šeberově při výstavbě kanalizace

Výstavba kanalizace v ulici **K Hrnčírům** v rozmezí příčných ulic **Za Prodejnou** a **K Zemníku** proběhne nejpravděpodobněji od 15.7. do 15.11.1995. Po tuto dobu bude tato komunikace neprůjezdná. Výjimku budou mít vozidla stavby a nejn nutnější doprava pro občany bydlící v této části obce. Tato doprava bude jednosměrná a bude nutno počítat s častým přerušováním této dopravy vlivem provozu stavby. Dodavatelská firma přislíbila maximální ohleduplnost, snahu vyjit občanům vstříc a co nejrychlejší dokončení tohoto úseku.

Autobusy MHD, ČSAD a ostatní vozidla (i místní) budou Šeberov objíždět ulicí **Na Jelenách** a **Kunratická Spojka**. Zastávky MHD budou **Na Jelenách** a **V Ladech**. Do Hrnčír pojede pouze autobus 226. Autobus 165 odbočí z křižovatky na **Kunratické Spojce** přímo do Kunratic.

Věříme, že naši občané pochopí nutnost tohoto opatření.

Výstavbu kanalizace můžete dále urychlit omezením osobní a automobilové dopravy v této části obce a ukázněností a klidem při jízdě.

Pro starší a nemocné občany, kteří nemají možnost zajistit si nutnou dopravu k lékaři apod. u svých rodinných příslušníků, bude po předchozí dohodě zajištěna doprava zdarma automobilem MÚ Šeberov.

Ing. Jiří R i t t

Aktuální informace pro občany

Dne 28.6.1995 v 18⁰⁰ hod. se koná v KD Varta (Boloňská 310 Praha 15 - Horní Měcholupy autobus 271 ze stanice Háje na zastávku Na Vartě) setkání s primátorem hl. m. Prahy RNDr. Janem Koukalem. Na programu je i diskuze k expresnímu okruhu.

Městská policie zajišťuje na našem území stálou pochůzkovou službu tzn. 24 hod. denně. Přivolání policie je možné přes oblastní velitelství na telefonu 402 46 05.

Místní zastupitelstvo Šeberov reagovalo na "Programové prohlášení" Rady zastupitelstva hl. m. Prahy a požádalo o součinnost nejvyšších orgánů města na zajištění schválení územního plánu a uskutečnění rozvoje obce.

Městská část Šeberov požádala o dotaci pro ZŠ Šeberov z "Programu na technické zkvalitnění škol". Dotace byla přislíbena ve výši 6 mil. Kč. Z toho pro rok 1995 3 mil. Kč na opravu střechy a půdní vestavbu a pro rok 1996 3 mil. Kč na přístavbu tělocvičny.

Průběžně se zastupitelstvo zabývá zpracováním územního plánu, jehož čístopis má být vypracován do 31.7.1995 a následně bude předložen všem občanům k připomínkování.

Místní zastupitelstvo odsouhlasilo pronájem Sladkovského rybníka s tím, že bude nájemce udržovat i okolí rybníka.

Kontrolní a finanční komise provedla kontrolu hospodaření MČ Šeberov za rok 1994 a neshedala závady.

Zastupitelstvo se zabývalo stížnostmi občanů na konání diskoték a přijmulo opatření na zajištění veřejného pořádku v době jejich konání.

Zastupitelstvo odsouhlasilo dne 3.5.1995 rozpočet
MČ Šeberov pro rok 1995.

	v tisících Kč
Převod daní na městskou část od MHMP	11.938
Vlastní příjmy	998
- správní poplatky	215
- odvody příspěvkových organizací	60
- příjmy rozpočtových organizací	114
- místní poplatky	69
- úroky	20
- příjmy z hosp. činnosti	440
- ostatní příjmy	80
Dotace ze státního rozpočtu	206
- sociální dávky	70
- výkon státní správy	12
- školství	124
Zapojení účelových fondů MČ	52
PŘÍJMY CELKEM	13.194
Výdaje investiční - kanalizace	10.000
Výdaje neinvestiční	3.194
- vodní hospodářství a životní prostředí	170
- doprava	163
- školství	630
- kultura	15
- vnitřní správa	2.024
- sociální věci	70
- místní hospodářství	122
VÝDAJE CELKEM	13.194

Z programového prohlášení zastupitelstva MČ vyplývá, že záměrem MČ je plynofikace Šeberova. V Hrnčířích se počítá pouze s elektrifikací. Proto jsme uvítali návrh firmy Agip, která přišla s nabídkou ekologické varianty vytápění, občanům ho předkládáme na zvážení.

Nabídka pro majitele rodinných domků a podnikatele:

Dopřejte si pohodlí!

Vytápějte svůj dům nebo živnost zkapalněným plynem AgipGas!

Firma Agip Praha, a.s. je dceřinou společností nadnárodní petrolejářské společnosti Agip Petroli. Činnost v ČR zahájila v roce 1991 a v současné době provozuje přes 30 čerpacích stanic pohonných hmot.

Kromě této aktivity nabízí firma Agip Praha, a.s. možnost vytápění rodinných domků, živnostenských provozoven, soukromých hotelů, penzionů apod. zkapalněným propanem pod obchodním jménem AgipGas.

A to je právě nabídka pro Vás, kteří ke svému objektu nemáte přípojku na zemní plyn nebo elektřinu a přitom si nemůžete dovolit ztrácet čas topením pevnými palivy, vynášením popela a dalšími neproduktivními činnostmi s tím spojenými.

Použití AgipGasu je komfortní a bezobslužné, přitom mnohostranné. Zajistí vytápění, ohřev vody i vaření. Je pravda, že se s tímto použitím propanu setkáváme zatím jen ojediněle. Je to způsobeno tím, že topení propanem není v současné době nejlevnější. Málo kdo si ale uvědomuje, že podpora cen elektrické energie a zemního plynu pro občany ze strany státu se bude snižovat, což se projeví každoročním

cca 15 % nárůstem ceny a tak se během pěti let tyto ceny přiblíží cenám světovým. V každém případě vytápění propanem zůstane vždy vysoce komfortním a jedním z nejčistších způsobů vytápění i nadále.

Všem případným zájemcům firma Agip Praha, a.s. ráda zodpoví veškeré dotazy a to i osobně. Jsme připraveni zajistit pro Vás veškeré služby, které s pořízením zařízení na vytápění nemovitosti souvisí. Další informace, resp. termín jednání získáte na adrese:

Agip Praha, a.s., Platněřská 4, 100 00 Praha 1, tel. 232 05 85, 232 78 07 232 94 87 linka 52 nebo 54
fax 2481 2342

VICTORIA

pojišťovna a.s.

VICTORIA je jedna z nejstarších evropských pojišťoven s dlouholetou tradicí a mezinárodní působností, která letos zahájila svou činnost v České republice. V rámci rozšíření naší obchodní sítě nabízíme v Praze a okolí možnost uplatnění jako

OBCHODNÍ ZÁSTUPCE

Požadavky: flexibilita jednání, komunikativní schopnosti, dobré vystupování.

Nabízíme: zajímavou práci s individuální organizací času, možnost velmi dobrého výděлку na základě provizního ohodnocení.

V případě vašeho zájmu se prosím obraťte na adresu:

VICTORIA pojišťovna a.s.

Milan Kučera
Americká 23
120 00 Praha 2
tel.: 02/242 323 68
fax: 02/242 380 64

Milan Kučera
Žateckých 20
140 00 Praha 4
tel.: 426 538

Dne 9. září se pořádají v Hrnčířích celostátní jezdecké závody. Následujícím článkem přibližuje vedoucí oddílu pan Janda našim občanům Jezdecký klub Hrnčíře.

Pár slov o historii Jezdeckého klubu Hrnčíře

Klub byl založen v roce 1984 několika nadšenci, v čele s rodinou Trojanových, Hulvertových, pí. Dagmar Žákovou a p. Michalem Mixou.

Protože tělovýchovné předpisy v této době neumožňovaly soukromou iniciativu v tělovýchově (ČSTV), bylo nutné najít jednotu, která tyto lidi a jejich miláčky zastřeší. O koně však nikdo nestál, včetně Sokola Šeberov. Teprve po složitých jednáních nám své jméno propůjčil Slovan Kunratice.

Od podzimu roku 1985 náš klub nesl název Jezdecký oddíl TJ Slovan Kunratice. Koně byly ustájeny v Šeberově u manželů Trojanových. Zde oddíl existoval až do roku 1987, kdy se po

dohodě a za vedení pana Jandy a pí. Hulvertové, díky pochopení St. statku Praha, odstěhoval do objektu statku v Hrnčířích.

Zde jsme však museli přes zimu vybudovat stáje ze zcela zničeného chléva pro telata. To se nám podařilo, a tak na velikonoce roku 1988 jsme koně a veškerý majetek přestěhovali do Hrnčíř. Stále pod hlavičkou JO TJ Slovan Kunratice s ustájením koní v Hrnčířích. Oddíl v letech 1988 až 1989 dobře finančně prosperoval, díky natírání sloupů veřejného osvětlení pro Elektropodnik Praha. Ovšem Slovan Kunratice z této činnosti vyžadoval příliš velké desátky za zastřešení oddílu. A tak jsme se v roce 1989 rozhodli, že se osamostatníme.

V létě roku 1989 jsme byli zaregistrováni na MV ČR jako občanské sdružení, již pod názvem Jezdecký klub Hrnčíře. V této době jsme se cítili velice dobře, neboť jsme nebyli na nikom závislí. Finančně jsme byli soběstační, měli jsme pěknou stáj, svoji klubovnu a stále se zlepšující výsledky. Bohužel v roce 1990 toto skončilo. Statek byl navrácen v restituci a natírání sloupů převzali od Elektropodniku soukromníci, kteří houfně vznikali. S majiteli jsme se stále nemohli dohodnout, přestože zákon byl na naší straně.

V té době vstoupil do dění JK Hrnčíře nájemce statku, p. Weigert, se kterým došlo k dohodě a podepsání smlouvy - u notáře - na dobu 10 let, do dubna roku 2002. Na udržení finanční nezávislosti jsme pořídili A 15, která jezdila pro vekoobchod se zeleninou a Klub užívala.

V roce 1991 nastala další komplikace, neboť jsme museli opustit klubovnu a stáj. Nová stáj se budovala v další zdevastované části statku, kde nám svou prací velice pomohli pánové Novotný, Weigert, Ivanov, Zdeněk, Ing. Fořt a Kovařík. Současně jsme přestavovali autobus ŠD 11 jako přepravník pro koně, který nás stál přes 200 tis. korun. O tyto peníze se musel Klub uskromnit při nákupu a obnově sedlového materiálu. Někteří členové neunesli vidinu dalšího budování a Klub opustili.

Přestavba včetně jízďárny skončila o vánočních svátcích roku 1994. Přes tento handicap byly naše sportovní výsledky stále lepší. V roce 1993 se kvalifikovaly naše dvě ženy - Ing. Hermanová a Ingrid Ševčíková na Mistrovství ČR - bez výrazného umístění. V roce 1994 se kvalifikovala na Mistrovství ČR juniorů dorostenka Eva Hlaváčková a umístila se na pěkném 12. místě.

Nyní na svoji činnost vyděláváme pronájmem boxů soukromníkům, pořádáním kurzů pro začátečníky a příležitostnými pracemi. Byli bychom rádi, kdyby nám MÚ Šeberov mohl přidělit činnost, kterou bychom mohli za úplatu pro obec provádět. (údržba veřejných prostranství, úklid, natírání zastávek, ...)

Na závěr přehled dotací za celé trvání Klubu od tělovýchovných organizací:

rok	1985	1986	1987	1988	1989
Kč	0,00	500,00	500,00	0,00	1.500,00
rok	1990	1991	1992	1993	1994
Kč	1.000,00	4.500,00	10.800,00	9.200,00	8.400,00*

*do dnešního dne neprofinancováno.

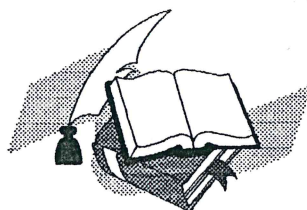
Na státní příspěvek nemáme nárok, poněvadž nejsme vlastníky objektu a tato dotace se vztahuje jen na údržbu objektů. Čili za 10 let činnosti se státní podpora rovná nule.

Přesto druhé desetiletí začínáme optimisticky, neboť naše sportovní výsledky jsou dobré, financování vyrovnané a tak za laskavého přispění občanů Hrnčíř budeme letos 9. září pořádat 1. celostátní závody v Hrnčířích a tímto zverme nejen všechny příznivce jezdeckého sportu.

Koním zdar!

Jiří Janda v.r.

KRONIKA

OBCE

nadšení přechodně nedovolovalo vyjádřit uvolněné vztahy feudálního majitele k poddaným. Velmi brzy se ale vazby vrchnosti a poddaných začaly opět upevňovat.

Pražští konšelé však brzy prosazovali navrácení výnosných majetků, lehce rozdělovaných v prvním revolučním kvasu. Toužili zřejmě po jejich "promyšlenějším" využívání prostřednictvím jimi vybraných osob nebo spíše jich samých. Svědčí o tom i poslední projev radikálního vůdce novoměstských, kazatele Jana Želivského, ke konšelům Starého Města. Jan Želivský, netuše, že bude za okamžik zajat a popraven, kladl r. 1422 mezi podmínky smíru v pražských městech: "Chcete-li v obci zjednat pokoj, řiďte se tímto: neberte lidem domy, vinice a jiné věci, které jim veliká obec dala..."

Jan Puškař vskutku neudržel chodovskou tvrz a statek nijak dlouho. Pražská obec nyní konfiskáty prodávala. Nejspíše již několik let před rokem 1433 získal chodovské panství Oldřich z Chrástu. Vyplyvá to ze záznamu z r. 1433 o prodeji pozemků na území Hrnčír(ů) pražskému měšťanovi a husitskému kronikáři Vavřinci z Březové. V textu je uvedeno, že pozemky byly prodány "dle taxy Oldřicha z Chrástu, sídlícího v Chodově" (Ulrici de Chrast residentis in Chodow).

Pražané se také hned po ztroskotání Nového hradu ujali správy novohradského, nyní zase spíše kunratického panství. Pokud Hrnčírě připadaly k němu, přešly i ony pod pražskou správu. Zejména pro léta válek je to nejpravděpodobnější stav, protože zbraslavský klášter byl husity zcela zničen, mniši rozehnáni a působení klášterní komunity na dlouho ochromeno. O praktickém vlastnickém vztahu Pražanů k vlastnímu kunratickému panství svědčí, že Martin z Turnova, kterému cosi dlužil ještě král Václav IV., si od nich vyžádal rybníky v okolí Nového hradu. Císař a král Zikmund ovšem považoval panství za svoje dědictví po bratrovi. Už r. 1421 proto zapsal Kunratice do zemských desek jako zástavní zboží Chvalovi z Ojčina a Dojic. Ke skutečnému užívání panství se však Chval nedostal a zřejmě se ho rád vzdal výměnou za reálnější hodnotu. Zikmund totiž brzy zapsal Kunratice jinému zájemci, Janovi z Rýzemberka a z Rabí. Lze ovšem předpokládat, že ani pán z Rýzemberka neměl z panství prakticky žádný užitek.

Přímá zpráva o bojovém střetnutí za husitských válek v bližším okolí, dokonce s domácím obyvatelstvem, se dochovala jen z Čestlic. V létě 1427 přišel do Čestlic "špižovat" oddíl vojska, obléhajícího Kolín, který chtěl odhánět dobytek. Sedláci se bránili, ve vzniklé potyčce se vojáci stáhli do jednoho stavení, které rozvášnění sedláci podpálili a žoldnéři uhořeli. Zpráva o události se dostala k vojsku před Kolínem a k Čestlicím vyrazil stočlenný oddíl. Ozbrojenci vpadli do vsi, zabili všechno obyvatelstvo bez ohledu na věk a ves do základů vypálili.

Ve dnech 17. - 21. května 1434 tábořil se svým vojskem v okolí Kunratic Prokop Holý, později sem přibyl i Jan Čapek ze Sán. Šeberov a Hrnčírě tehdy viděly proslulé válečníky, nyní prohlášené za zemské škůdce. Oddíly táboritů a sirotků se snažily vylákat z Prahy svoje protivníky, vojsko panské jednoty, které drželo Staré Město a nyní se zmocnilo také Nového Města. Polní vojska proto na dohled z pražských hradeb pálila vesnice a samoty. Hned 17. května byla vypálena a zpusťována obec i tvrz Horní Krč. Dost možná stejný osud prožily v následující dny i Šeberov a Hrnčírě.

Taktický tah táborů a sirotků ale nevyšel, proto odtáhli k Lipanům. Tam ještě v samém závěru května toho roku panská jednota potřela jádro vojsk "polem bojujících" v rozhodné a proslulé bitvě.

Po porážce polních vojsk a veřejném vyhlášení schválených kompaktát byl Zikmund konečně uznán českým králem. Nyní všem, kdo jej uznali - a byla to naprostá většina země - potvrdil držený majetek a to bez ohledu na okolnosti jeho získání.

Spolu s převzetím Šeberova a Hrnčíř(ů) kališnickými Pražany došlo zákonitě i k zániku katolické farní správy. I když jmenovitě jsou doloženi kališníčtí kněží až v 16. století, je nutno s nimi počítat i pro 15. století. Během 15. století také došlo k nové správní úpravě celé země. Území jižně od Prahy na pravém břehu Vltavy připadlo ke Kouřimskému kraji. Nic se tím ovšem neměnilo na skutečnosti, že většina držitelů jednotlivých panství, pokud nežila v místě, bydlela za pražskými hradbami.

ŠEBEROV ZA PÁNŮ Z CHRÁSTU

Řádné držení chodovského panství bylo po husitských válkách potvrzeno rodu vladyk z Chrástu. Rozvětvený vladýcký rod, je někdy označován z Chrastu, ale správnější je podoba s -á-. Psal se totiž podle Chrástu, městyse severně od Plzně. Otík starší z Chrástu a na Věžce býval dvorským místosudím a je doložen k r. 1378 jako purkrabí na Karlštejně. Petr z Chrástu, na Věžce a Třemošicích, pravděpodobně Otíkův syn, je zřejmě shodný s tím, co byl r. 1427 rychtářem "Většího města pražského" - Starého Města. Právě s tímto členem rodu a s jeho postavením v Praze bude správné spojovat nabytí Chodova, Litochleba a Šeberova. Oldřich z Chrástu a na Chodově, jak se nový majitel podle sídelní tvrze psal, byl zřejmě rychtářův syn. Podobně získal hostivařskou tvrz a dvůr jiný pražský rychtář Aleš.

R. 1443 se připomínají bratři Levík ze Zblového a Johannes z Vlkové, sídlící v Chodově (Leviko ze Zblového et Johannes z Vlkové, fratre patruales, residenti in Chodov). Jde nejspíš o členy téhož rodu z Chrástu, u nichž přídomek kolísal podle držených statků. Pro toto řešení hovoří skutečnost, že ještě v 16. století byl rod z Chrástu držitelem chodovského statku. R. 1459 se připomíná Petr z Chodova.

Nakonec se prosadil dobový zvyk a členům rodu z Chrástu, sídlícím v Chodově, se nejčastěji říkalo Chodovští z Chrástu. Z jejich rodu, pokud nešlo o ovdovělou manželku, snad pocházela "chodovská paní Machna", tedy Magdalena Chodovská. O ní se k r. 1471 zachoval zápis, znějící téměř anekdoticky. Skutečnost je však vážnější a ukazuje, že v Chodově, Šeberově a v okolním kraji nebylo zrovna klidno. O co tehdy šlo?

Čechy byly za krále Jiřího Poděbradského z Kunštátu rozděleny na královu stranu a opozici. V čele vzbouřenců stál pan Zdeněk Konopišťský ze Šternberka. Přes svůj rozlehlý majetek byl to také soused šeberovských a chodovské paní. Dostal totiž kdysi, když ještě krále podporoval, od Jiřího kunratické panství. Později se však stal předákem králových odpůrců. Paní Machna nejspíš patřila ke katolické straně Zdeňka Konopišťského nebo zachovávala "neutralitu".

Když r. 1471 Jiří zemřel, byl svolán zemský sněm, aby zachoval pořádek a zajistil zemi nového krále. Katoličtí páni už dávno chtěli na trůn dosadit uherského krále Matyáše. Většina českých pánů se však domlouvala, že zvolí prince z polsko - litevského královského rodu. Sněm se přiklonil k polské kandidatuře. Posádka předáka opozice, pana Zdeňka Konopišťského, tehdy z hradu Ostromeče nedaleko Živohoště napadala okolí. Proto sněm rozhodl shromáždit okolní šlechtu a hrad dobýt. Ne všichni však poslechli a také paní Machna odmítla. Tehdy dal nejvyšší purkrabí pražský, Jan Jenec z

Janovic a na Petersburku pokyn, aby pánům a rytířům včetně paní Machny byl za neuposlechnutí sněmovního usnesení odehnán a zabaven dobytek.

Stalo se, ale rozlícení šlechtici poslali zprávu novoměstským řezníkům a sami dostihli purkrabské žoldnéře se stádem na dnešním Karlově náměstí, kde řezníci stádo zastavili. Paní Machna vytrhla jednomu ze žoldnéřů z pochvy meč a "jako pravá rekyně" ubila několik honců, zatímco řezníci zabili další. Tak to stojí v Knihách příběhů českých (Scriptores rerum Bohemicarum). Jak to celkově dopadlo s těmi, kdo neuposlechli rozhodnutí sněmu a jak s chodovskou Machnou se v zápise nepraví. Chodov však rodu z Chrástu zůstal až do 16. století.

Hospodářský dvůr u chodovské tvrze se rozkládal v místech dnešní komunikace, směřující z Jižního Města k centru Prahy a v prostoru západně od ní, zhruba v místech obchodního střediska Na sádce. Druhou hospodářskou základnou jistě byl dvůr v Šeberově, který zřejmě existoval na tradičním místě. Rod držitelů, ale získával majetek i jinde.

Když v první čtvrtině 16. století neměl již rod Chodovských z Chrástu potomka v mužské linii, držela majetek Anna z Chrástu a na Chodově. Základ panství tvořily tvrz, dvůr (který se tehdy vlastně poprvé písemně zmiňuje) a ves Chodov, spolu s vesnicemi Litochleby a Šeberovem. Příslušel k němu ale také vzdálenější majetek na Podbrdsku. Tvořily jej celé vsi Nebřenice, Chomutovice a Zděbrady, dále podíly na Býkoši, Koněprusech, Suchomastech a Rájově u Berouna.

HRNČÍŘE A VAVŘINEC Z BŘEZOVÉ

Skutečnost, že Mistr Vavřinec z Březové, autor Husitské kroniky, vlastnil Hrnčíře nebo jejich část, zatím unikala v místě pozornosti. Je to škoda, protože tento muž je pro Šeberov - Hrnčíře skutečnou chloubou. Dokladem pro tvrzení o vztahu Vavřince z Březové a Hrnčíř byl zápis ve staroměstské knize památné z let 1400 - 1454 (č. 2099) z r. 1433. Podle něj chtěl tento Vavřinec v Hrnčířích zřídit rybník a přikoupil tam nějaká pole. Pro postavení obce je charakteristické, že je označena jako Hrnčíře u Kunratic. Staroměstská kniha památná uvedené signatury již dnes neexistuje, shořela při požáru Staroměstské radnice při Pražském povstání dne 8. května 1945. V té době již ale řadu desetiletí existoval ověřený opis v Archivu českém, díl XXVI, na straně 297 a následující.

Vavřinec, syn vladky Václava z Březové, se narodil r. 1370 nebo snad 1371. Jeho příznivcem a snad i příbuzným byl královský komorník Jíra z Roztok. Vavřinec získal již r. 1391 přes nedostatečný věk na přímluvu královny Žofie od papeže právo přijímat církevní obročí. Držel pak faru v Lounech a později v Běcharech u Libáně. R. 1393 dosáhl mistrovského titulu na artistické fakultě pražského vysokého učení, rok později se zapsal na právnickou fakultu, ale ve studiu nejspíš nepokračoval. Byl člověkem své doby, rozhodně mu nešlo o církevní službu, protože nebyl nikdy vysvěcen na kněze, ale o důchody z církevních úřadů. Držel i dvě obročí zároveň a na farách se podle běžného zvyku nechával zastupovat. Sám brzy působil na dvoře Václava IV., jistě v jeho kanceláři. Zůstal tam až do r. 1419. Určitě proto nejednou pobýval i na Novém hradě. Již kolem r. 1411 pedagogicky působil na univerzitě. Od r. 1402 držel dům na Starém Městě a po Jírovi z Roztok držel i úrok na Mělnice, pražském Novém Městě a vsi Brozánkách, který dokázal obhájit v soudním sporu proti samotné královně.

Význam Mistra Vavřince spočívá především v jeho literární činnosti. Pro krále z latiny do češtiny přeložil původem arabský snář - Kniehy snového vykládanie. Zpracoval k němu předmluvu. Přeložil dále populární cestopis tzv. Jana Mandevilla. Na popud komorníka Jana z Eisenberku sestavil přes stodvacet stran "světové kroniky, která však zůstala v torzu. Sestavil i dva drobnější latinské spisky s náboženskou tematikou. Podle starých zpráv sestavil traktát o původu Slovanů, který se ale nedochoval a znalci bývá označován za možného autora dalších titulů. Obdobím husitství byl pak inspirován ke dvěma svým nejzávažnějším dílům.

R. 1431 Vavřinec z Březové složil latinské verše, známé jako Píseň o vítězství u Domažlic. Nejčastěji se však čtenáři vraceli, jak svědčí opisy i dobový překlad do češtiny, k jeho latinské Husitské kronice. Pro svoji věcnost, objektivitu i formu dodnes cenná a čtivá kniha, vlastně nejdůležitější pramen, zachytila z pohledu současníka události z let 1414 - 1421. Vavřinec zastupoval názory středního, umírněného křídla kališníků, které stálo na programu čtyř artikulů a odsuzovalo názorovou vyhraněnost táboritů. Reprezentoval novoměstské křídlo, byl podle pozdějších zápisů novoměstským kancléřem. Měl názorově blízko také k východočeským Žižkovým sirotkům.

Mistr měl i veřejnou autoritu. R. 1433 mluvil v Praze jménem deputace univerzity k poslům basiilejského koncilu. R. 1436 odmítl před císařem Zikmundem neoprávněnost nařčení staroměstských, že novoměstští neměli privilegia na stejné úrovni jako oni. Zemřel asi brzo po r. 1437, kdy je o něm poslední zpráva. V třicátých letech, již v pokročilém věku, se také nejvíce staral o svůj majetek. Nelze doložit, kdo byl jeho dědicem v Hrnčích. (Východiskem předchozích řádků byla především stať Marie Bláhové in: Vavřinec z Březové, Husitská kronika, Píseň o vítězství u Domažlic, Praha 1979.)

V Novém Městě dne 24. ledna 1442 odkázala Dorota, vdova po Jiříkovi z Dolejších Hrnčů, na smrtelné posteli vše v Hrnčích synu Pavlovi. Pavel zapsal sestře Benigne a Alšovi Jehlinovic, zřejmě jejímu manželovi, žijícím ve Starém Městě, půl násady ze svého rybníka. (AČ XXVI, 297) Podle všeho patřila "horní" část Hrnčů s kostelem staroměstským a "Dolení Hrnčů" později také.

Sluší připomenout, že sousední královské kunratické panství s pobořeným Novým hradem za časů krále Jiřího získali jako zástavu Šternberkové a po nich Vilém z Rýzmburka. Král Vladislav Jagellonský se však kolem r. 1480 rozhodl zástavní panství ponechat při královské komoře.

Majitelé českých panství od druhé poloviny 15. století stále více usilovali poddané opět co nejvíce připoutati k půdě. Postupně se také snažili zvýšit jejich povinnosti vůči vrchnosti.

ZMĚNY V DRŽENÍ ŠEBEROVA V 16. STOLETÍ

V letech 1474 a 1483 se připomíná jako majitel chodovského zboží "panoše", tedy drobný šlechtic Petr z Chrástu a z Chodova, který měl za manželku Martu. (Petrus de Chrast et de Chodow cum Martha uxore. Teige I, 2, 155, AČ XXVIII, 230.) Na přechodu z 15. a 16. století již patřilo chodovské panstvíčko Anně Chodovské z Chrástu. Zřejmě v místě nebydlela a mínila pozemkový majetek a dvůr či dvory pronajmout. R. 1501 ale obžaloval Zdeněk z Šanova zmíněnou Annu pro nedodržení nájemní smlouvy, kterou u ní Zdeněk Chodov najal. (AČ XII, 473.)

Anna Chodovská z Chrástu byla poslední z této rodové větve. V dochovaném testamentu z r. 1526 věnovala Anna celé "dědictví své zpupné a všechny statky, v jejichž držení předkové moji od starobyklých let byli", podle svého dobrého zdání nejbližšímu příbuznému Jiřímu Vosovskému, tedy Osovskému, z Adlaru. Další dědici podle příbuznosti, totiž Jan Muchek z Bukové se svými syny a ja-

Linkové vedení

